

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 349-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 10

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus.**

Sessió celebrada dia 10 de desembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3105/99, del l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència als consells insulars de les competències de joventut. 126
 - 2) RGE núm. 3406/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'un recurs jurídic social per a les persones declarades incapaces. 128
 - 3) RGE núm. 3846/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a complement per a les pensions no contributives i assistencials com a "aguinaldo". 129
-

- 4) RGE núm. 3847/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a equipament de la residència de Felanitx. 133
- 5) RGE núm. 3848/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oficina de maltractats per la Justícia. 134
- 6) RGE núm. 3849/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions respecte del centre de dia de Joan Crespí. 136
- 7) RGE núm. 3850/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió de la despesa de personal del futur Institut de la dona. 137
- 8) RGE núm. 3851/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dret a la informació dels malalts mentals. 139

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui relativa a preguntes, i en primer lloc demanem si es produeixen substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margarita Capó substitueix Simó Gornés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Salvador Cànoves substitueix Miquel Gascon.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.1) Pregunta RGE núm. 3105/99, del l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència als consells insulars de les competències de joventut.

Passam, idò, al debat de la pregunta 3105/99, relativa a la transferència als consells insulars de les competències de joventut, la qual és formulada pel seu autor, Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Volem agrair també la presència del conseller i esper que la Sra. Armengol no s'enfadi perquè repetesc la pregunta, però ha estat perquè abans no s'ha enregistrat. Jo ho dic perquè un dia va fer unes declaracions on deia que repetíem moltes preguntes, però ha estat per un motiu accidental.

La pregunta és molt clara, i es basa a veure si el Govern pensa transferir als consells insulars les competències en matèria de joventut.

Ja vàrem fer aquesta pregunta en una altra comissió i se'ns va contestar que no estava en disposició de contestar-nos i que en el seu moment se'ns contestaria, però és molt important per a nosaltres saber-ho. Nosaltres, com a Partit Popular, dúiem al nostre programa electoral que es transferissin totes les matèries de joventut i ens agradaria no tan sols saber si es transferiran o si no es transferiran, ens agradaria -tant si és afirmatiu com si és negatiu- que se'ns justificàs, perquè a pesar que nosaltres pensam que s'han de transferir, tal vegada amb la justificació que ens doni el conseller podem pensar que, bé, que tal vegada sigui millor que es quedin així aquestes competències dins el Govern.

També ens agradaria saber, a pesar que no és una pregunta que vengui aquí però està referida al tema de les competències, què pensa el conseller amb el nou consell sectorial de joventut. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo, amb el permís del Sr. Diputat, li contestaré la pregunta que està formulada reglamentàriament i li diré que estic en absoluta disposició de contestar-li, i li contest que el pacte de govern que va donar peu a la investidura del president Antich estableix les quatre matèries dins l'àmbit de les quals està previst efectuar transferències als consells insulars durant la present legislatura, i aquests àmbits on s'han de produir transferències són esports, acció social, cultura, ordenació territorial i carreteres i per tant, i per exclusió, no està previst fer transferències en matèria de joventut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies. M'hagués agradat o a l'altre torn m'agradaria que em contestàs no tan sols que és un motiu de pacte, un motiu d'acord, sinó per què és millor per als nostres joves que les competències estiguin en mans del Govern. M'agradaria si de cas que em donàs una explicació sobre aquest tema.

Jo li faig aquesta pregunta perquè quan hem parlat aquí del tema de les transferències sempre s'ha parlat del fet que allò que no es volia era que hi hagués duplicitat en competències, que els consells gestionin unes competències i que el Govern també les exerceixi. És a dir, hi ha hagut fortes discussions i moltes vegades ha semblat que s'acusava als membres, als diputats del Partit Popular, de voler anar en contra de la consellera Caro, sense cartera, de voler deixar-la sense competències i que totes passassin als consells insulars.

Miri, aquest cas és totalment contrari. Recentment vàrem ser convocats pel Consell Insular de Mallorca on se'ns va notificar que es posava en funcionament el consell sectorial de joventut. A nosaltres no ens sembla malament que els consells insulars gestionin competències en joventut, però ens estranya molt la composició d'aquest mateix consell sectorial, ens sorprèn moltíssim que en aquest mateix consell sectorial es presenti un pla director de joventut, quan sabem que la Direcció General de Joventut està elaborant un pla jove; ho sabem perquè nosaltres ja el vàrem deixar pràcticament enllestit i ara supòs que estan fent les modificacions que el seu partit pensa que s'han de fer, però és curiós que en aquest consell sectorial ni tan sols es tenguí en compte la figura del director general de Joventut, que nosaltres pensam que és la persona, per sota de la consellera, que ha de dirigir la política de joventut d'aquesta comunitat autònoma mentre vostès pensin que el Govern ha de tenir les competències. I aquest consell sectorial de joventut té per finalitat, entre altres punts, canalitzar la participació ciutadana en assumptes que afecten l'illa de Mallorca en matèria de joventut. El consell sectorial de joventut desenvolupa funcions d'informe i propostes que afectin el jovent de l'illa de Mallorca, i aquest consell sectorial planifica la política de joventut de l'illa de Mallorca.

Clar, a més és que ens sorprèn que entre els seus representants, com bé li dic, no figuri cap membre del Govern, que és el que té les competències en joventut. Si nosaltres en un moment donat li hem dit o hem estat d'acord en què aquestes competències d'acció social passassin als consells insulars i que hi passassin totes, nosaltres no serem els que direm que el Consell Insular de Mallorca no faci política de joventut, però ens agradaria que vostès, com a govern, també es fessin respectar i que també estiguessin en totes les àrees que facin política de joventut.

Jo estic segur que vostè ho farà, jo supòs que potser vostè no sabia la composició d'aquest consell sectorial, potser no ho sabia, potser sí que ho sabia, però el que sí m'agradaria és que m'explicàs quins són els motius que els duen, a vostès, a no transferir les competències en joventut, no tan sols si sí o si no, i al mateix temps saber què opinen sobre el fet que una altra institució faci política paral·lela a la seva on vostès no han participat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de contrarèplica intervé l'Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, a mi m'és difícil sostreure'm a un debat i no entrar en el fons de les qüestions, i per tant, efectivament, jo he explicat honestament i clarament al Sr. Diputat què és allò que deia el pacte de govern i, per tant, què és el que farà o intentarà dur endavant el Govern.

Si vostè em demana el meu parer polític, per exemple, sobre la possibilitat de transferències als consells en matèria de joventut, jo li diré que no em repugna en absolut la idea. Jo crec que aquestes matèries que jo he anunciat són uns compromisos de legislatura prou importants, però que no esgoten, per exemple, el meu model -i em permeti que ara parli a títol personal- el meu model de conversió d'aquesta comunitat autònoma en una comunitat profundament insularista on les entitats insulars puguin gestionar tot allò que puguin gestionar amb solvència sense perjudici dels interessos generals, i on, en aplicació d'un principi de subsidiarietat només gestionin les administracions superiors allò que les administracions inferiors no puguin gestionar, i això també afecta al tema municipal, és a dir, que jo crec que allò que puguin gestionar amb solvència els ajuntaments són els ajuntaments, que ho han de gestionar.

Però, efectivament, estam parlant d'un programa de govern per a una legislatura, i el programa de govern diu el que diu i s'aplicarà en els seus termes.

Aquesta qüestió colateral que vostè em planteja, relativa a una actuació en concret del Consell de Mallorca en matèria de joventut, que jo m'imagin que és la punta de pebre coent de la pregunta, idè també no la defugiré. Jo crec que hi ha competències que travessen tot l'àmbit institucional. Qualsevol ajuntament i, per suposat, els consells insulars, i qualsevol govern i qualsevol institució, tenen competències sobre la promoció sociocultural sobre el benestar dels seus ciutadans, i en aquest sentit és absolutament raonable que una institució com un consell insular, com qualsevol dels ajuntaments de la nostra comunitat, tinguin una política de joventut i es preocupin de la situació dels seus joves, i posin recursos, i que creïn organismes, i que fomentin la participació i que estudiïn la problemàtica i plantegin les alternatives, i de cap de les maneres seria una pretensió raonable per part del Govern estar present a tots els organismes que es creassin a tota la comunitat autònoma per parlar de temes de joventut, no ens faltaria més que tenir el comissari polític a l'Ajuntament d'Escorca, en el de Capdepera, en el Consell de Mallorca, en el Consell d'Eivissa, cada vegada que es parlàs de joventut. Insistesc: Aquests temes, com el tema de les polítiques d'igualtat entre home i dona i moltes altres qüestions, són coses que *per se* estan dins l'àmbit competencial de qualsevol institució.

D'allò que estam parlant quan parlem de transferències i de la configuració jurídica de l'àmbit competencial de la comunitat autònoma és de si les competències i funcions que exerceix en aquests moments la comunitat autònoma a través del Govern és bo o no que les exerceixi el Govern i, per tant, si s'ha de fer una llei de transferències en aquest sentit. D'això és del que parlem, no de si hi ha la possibilitat per part d'altres institucions de fer també polítiques de joventut.

I sobre per què aquestes funcions no es traspassen de manera immediata, jo crec que no hi ha autoritat més important en aquesta sala que la que vostè representa, és a dir, durant 16 anys han governat la comunitat i mai no han tengut la necessitat ni l'impuls de passar les competències als consells insulars. Vostès sabran perquè i em remet, insistesc, al seu argument d'autoritat sobre els fonaments d'aquesta actitud.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3406/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'un recurs jurídic social per a les persones declarades incapaces.

Per formular la pregunta 3406/99, relativa a la posada en marxa d'un recurs jurídic i social per a les persones declarades incapaces, intervé la seva autora, Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies als dos consellers per comparèixer davant aquesta comissió.

La pregunta està bastant clara: en el Ple de dia 5 d'octubre vàrem presentar, concretament aquesta diputada, una proposició no de llei on acceptàvem una transacció en el temps per crear una fundació tutelar per a persones discapacitades o persones declarades incapaces i que no tinguin cap persona al seu entorn que pugui assumir la tutela, i pensàvem que era una necessitat d'aquesta societat crear aquest recurs, una fundació tutelar que podria ser pública, mixta o privada, i els distints representants que varen anar intervenint i que donen suport al Govern varen dir que això esperaria un futur pla de discapacitats.

La veritat és que em vaig sentir molt preocupada, vàrem deixar sobre la taula un acord fet amb el Sr. Damià Pons, que va passar per comissió del Consell Insular de Mallorca l'adhesió del Consell Insular de Mallorca a aquesta fundació tutelar. Vàrem, també, passar per l'Ajuntament de Palma, va anar a ple de l'Ajuntament de Palma aquest acord, i el Consell Insular de Menorca i el d'Eivissa s'hi havien compromès, amb la qual cosa, com que era una cosa pràcticament feta i totes les persones declarades incapaces estan esperant aquest recurs, m'agradaria saber si el Sr. Buele i la Sra. Hernanz Costa estan equivocats i varen dir el que no havien de dir, o si realment, i jo sé segur que el Sr. Grosske, que té molt de seny i molt de sentit comú, idò segur que em dirà que això es posa en marxa per al bé d'aquesta ciutadania, amb la qual cosa voldrà dir que el senyor del PSM i la representant del PSOE varen posar excuses de mal pagador i varen dir el que no era cert.

M'agradaria que em contestàs aquesta pregunta. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

La Sra. Diputada em situa en un dilema una mica desagradable i, per tant, em permetrà que li contesti la pregunta en els seus termes prescindint de fer valoracions sobre persones absents d'aquesta sala, i prescindint, per tant, d'aquest tipus de valoracions, jo li puc dir el següent: La nostra intenció és, efectivament, posar en marxa aquest recurs jurídic social. Segona, fer-ho amb rapidesa i, per tant, el compromís seria durant el proper exercici. I, tercera, li faig un oferiment com a persona crec que legítimament i, a més, documentadament preocupada per aquest tema, de col·laborar amb nosaltres per dissenyar aquest recurs, el seu sistema de funcionament i la seva composició. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de rèplica intervé la Sra. Diputada.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. (...) aquesta col·laboració, hi participaré encantada. De fet, varem tenir ja reunions amb el que era la fundació tutelar, tenc notícia que el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Palma pensen posar-ho en marxa, crec que ha de ser un recurs de les Illes i hi participaré encantada, però demostra una vegada més que vostè té sentit comú i seny quan l'oposició presenta una proposta constructiva, i no així els seus companys d'aquest pacte d'esquerres. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, sembla que la Sra. Estaràs m'obliga a entrar més enllà de la resposta concreta a la pregunta que, en qualsevol cas, constat amb satisfacció que li satisfà la resposta, no?

Realment, una mica el que explica la posició expressada per la majoria parlamentària davant la seva proposició no de llei presentada en el Plenari del Parlament i de la qual jo, com a diputat, som copartípic, perquè jo vaig votar el mateix que la majoria, era que realment semblava poc adequat, i així se li va explicar en el seu moment, que tan poc temps després d'iniciada la singladura del nou govern, se li reclamà des dels representants del govern anterior i, en aquest cas, des dels gestors d'aquesta matèria en concret del govern anterior, unes presses, i uns impulsos, i unes concrecions, i unes materialitzacions que havien brillat per la seva absència durant el període anterior i, per tant, davant -diguéssim- aquesta sensació de veure's injustament empesos per part de qui no tenir autoritat moral per empènyer, idò es va optar per marcar una mica d'*stop* a nivell parlamentari.

Però superada aquesta -diguéssim- tensió inicial de la nova legislatura jo crec que ja podem parlar tranquil·lament dels temes en els seus termes. Jo crec que això és un objectiu compartit, és un objectiu sensat, és un objectiu que la societat civil, amb tota raó, reclama, i és una qüestió, a més, que jo crec que pot estar per damunt de les fronteres partidistes, i en aquesta sentit, vaja, jo li reiter sincerament el compromís i l'ofertament, el compromís de posar-ho en marxa en el proper exercici i l'ofertament, que jo la convid a agafar el *Diari de Sessions* com a garantia i com a aval del que dic, per participar com a grup majoritari i exclusiu de l'oposició, majoritari i minoritari, si ho pensa bé, perquè..., això és com el fill únic, que és el que més estimes i el que menys, idò a participar en el disseny d'aquest recurs per a les persones incapaces.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3846/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a complement per a les pensions no contributives i assistencials com a aguinaldo.

La pregunta 3846/99, relativa al complement per a les pensions no contributives i assistencials com a *aguinaldo*, és formulada per la seva autora, Sra. Maria Rosa Estaràs, del Grup Popular.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Pas directament a la pregunta no sense dir abans que, autoritat moral per demanar el que estimi oportú com a diputada a l'oposició, tota, Sr. Grosske, autoritat moral per demanar el que cregui que és millor per als ciutadans d'aquestes illes m'assisteix en qualsevol tema que jo tracti, tant si ho havia fet quan era govern com si no ho havia fet. Evidentment no demanaré el que havia fet perquè seria reiteratiu.

Pas a aquesta pregunta. Aquesta pregunta diu si creu el Govern de les Illes Balears que el complement per a les pensions no contributives i assistencials que vol donar el Govern i que sembla que es cobrarà aquest Nadal, crec que ve molt bé la pregunta, es tracta d'un *aguinaldo* nadalenc sense que hi hagi previsió de continuïtat de la mesura, i li explicaré per què faig aquesta pregunta.

El Govern central, d'acord amb els sindicats, va aconseguir, no per reial decret sinó per un acord sindical, una pujada de les pensions del 5,4%. Els guanyadors d'aquest acord no són ni el Sr. Aznar, ni el senyor representant del PSOE, ni els sindicats, ni cap partit polític, sinó que els guanyadors d'aquest acord són els pensionistes. Ha estat un augment molt superior al que sol·licitava en el seu dia el PSOE en el Parlament i igual per a tots els espanyols, independentment de la comunitat on visquin, que afecta les pensions més baixes, contributives i no contributives, i suposa un increment consolidable, és a dir, no és una paga ni és un *aguinaldo*.

Aquest augment de les pensions no contributives i assistencials que proposa el Govern em preocupa saber si és un *aguinaldo* o no, que es paga el desembre amb motiu del dia 24, *Nochebuena*, 31 *Nochevieja*, i després el dia del Reis, no sé si ho faran via *Papá Noel* o via Reis *Magos*, però m'agradaria saber, i consti que estam d'acord en allò que sigui sempre millorar l'increment de les pensions a la gent major, però la nostra preocupació és saber si això és consolidable, i demanam això perquè no hi ha cap partida en els pressuposts que, previsiblement, s'aprovaran dia 22 de desembre en aquesta cambra, de continuïtat.

Tenim informació dels diaris, concretament del *Diario de Mallorca*, del mes de novembre, on deia que no hi havia partida per a les pensions a l'espera que s'aclareixi l'Estat. En declaracions, també, de la Sra. Caro als mitjans de comunicació, "*Caro no concretó si el año próximo se va a distribuir un complemento de las pensiones similar al que cobrarán los pensionistas en el mes de diciembre*", però per altra banda, el director general tècnic, el secretari de la seva conselleria, Agustín Aguirrebengoa, va dir que el decret tendria continuïtat, però no ho veim en el pressupost de l'any 2000, per la qual cosa demanam si aquesta pujada de les pensions tindrà una continuïtat o no, si tindrà raó el Sr. Agustín Aguirrebengoa o tindrà raó la Sra. Caro, que no ho sap, i per què no figura en el pressupost de l'any 2000, si és un dret que assisteix als pensionistes d'aquesta comunitat i és un compromís del pacte de progrés i, per tant, hauria de ser consolidable.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Li contesta el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, miri, el tema de l'autoritat moral és molt avinent en aquesta nova pregunta, perquè vostè, Sra. Estaràs, com a diputada té tot el dret del món de demanar i de preguntar el que vulgui, però l'autoritat moral, això no li dóna el Reglament, li dóna una trajectòria i una coherència política; per tant, es pot tenir tot el dret del món com a parlamentària a demanar el que sigui però es pot no tenir l'autoritat moral si la trajectòria política no va en consonància.

I en aquest sentit jo crec que vostè, no en aquest cas com a gestora del Govern del Partit Popular, sinó com a membre del Partit Popular, no està autoritzada moralment ni per fer aquesta pregunta, ni per fer-la en aquest to ni per fotre's de la mesura que ha adoptat el Govern en matèria de pensions no contributives i assistencials, perquè el culpable únic i exclusiu que en aquest país hi hagi unes pensions de misèria és el Govern de l'Estat. Ell té la responsabilitat exclusiva de dir qui ha de cobrar una pensió no contributiva i quina és la quantia d'aquesta pensió no contributiva. Això és el Govern de l'Estat, i des de l'Estat es legisla que ningú no pot modificar aquesta qüestió, i aquí tenim unes pensions no contributives que són..., arriben a poc més de la meitat -vaja, no hi arriben- del salari mínim interprofessional, i tenim un salari mínim interprofessional que, en paràmetres europeus ja està per sota dels criteris marcats per la Carta Social europea, en referència, naturalment, al salari mitjà del país en qüestió.

És a dir, que aquí hi ha gent que ha de viure, efectivament, amb 37.500 pessetes, i aquesta és la realitat que jo crec que, a vostès, els ha irritat profundament de les mesures que s'han posat en marxa des de la Comunitat Autònoma de Balears i des d'altres instàncies autonòmiques, que s'hagi posat damunt la taula que hi ha gent en aquest país que ha de viure amb 37.000 pessetes anuals. Aquesta és la qüestió.

Per tant, el Govern no pensa que sigui un *aguinaldo*, però el Govern, efectivament, no pot modificar aquestes pensions i aplicar-hi increments consolidables perquè legalment això no és possible, i legalment això no és possible perquè la legislació de l'Estat ho prohibeix.

Més encara, més encara, i no m'agradaria que això fos la trampa que amagàs la seva pregunta, si el Govern, a través d'una normativa de caràcter general o d'una política pressupostària, indicàs que els perceptors d'aquestes pensions han de tenir una quantitat fixa anual suplementària o complementària d'aquesta percepció de pensió no contributiva, això podria suposar a determinats perceptors deixar de cobrar la pensió perquè, en definitiva, aquesta pensió es cobra en la mesura que no tingués altres ingressos i aquest complement fixo que li posàs el Govern es podria interpretar com a un ingrés que li llevàs el dret a la prestació. Així de diabòlica està la normativa que vostès mantenen a nivell d'Estat.

Per tant, jo crec que una mica de tranquil·litat, una mica de tranquil·litat. És cert que la mesura que ha aplicat el Govern és, evidentment, una mesura important, suposa un esforç, per exemple, com a tres vegades superior al que ha fet la comunitat autònoma andalusa, serà bastant superior a l'esforç que faci la comunitat catalana, malgrat que això estigui pendent de càlculs de diferencial d'inflació, i essent cert que és un esforç quantitativament important no és el que a nosaltres ens agradaria, que és apujar les pensions, però és que no ho podem fer, jurídicament, i vostè ho sap perfectament.

Però no ho ridiculitzi, no ridiculitzi que arribem fins allà on vostès ens deixen arribar, i no ho ridiculitzi per dues qüestions. La primera és perquè per a una persona que cobra 37.500 pessetes mensuals, situació que jo no puc ni imaginar, i a mi m'agradaria que vostè personalment i familiarment també tengués dificultats per imaginar-se una situació així, el fet de rebre una paga de 31.000 pessetes no és cap doi, no és cap broma ni és cap bestiesa, és un suplement significatiu als seus miserables ingressos. Des d'aquest punt de vista no s'ha de ridiculitzar. I en segona no s'ha de ridiculitzar perquè aquesta mesura té una altra virtualitat tant o més potent que la primera, que és posar pressió al sistema de pensions. Tot això ha servit perquè en aquest país la gent se n'adonàs de com estava el sistema de pensions, perquè a les Balears se sapigués que hi havia 10.000 persones vivint amb retribucions absolutament miserables, i això, entre d'altres coses, està en la base d'aquest acord, que jo evidentment celebr, entre el Govern de l'Estat i els sindicats per apujar les pensions de l'any que ve, per això ha servit, també.

Em podrà dir, naturalment, que no hi ha una relació causal, que és casual i no causal, que de sobte es varen reunir i varen parlar de pensions perquè se'ls va ocórrer, però efectivament era un moment en què hi havia un debat polític impressionant a tot l'Estat sobre el tema de les pensions. Jo crec que va contribuir molt poderosament l'actitud valenta de comunitats com la nostra. Per això jo estic extraordinàriament orgullós d'aquesta mesura, independentment del fet que, efectivament, no pot ser la mesura que a nosaltres ens agradaria, que és incrementar de manera consolidada i definitiva les retribucions d'aquests perceptors de pensions assistencials i no contributives.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica intervé la Sra. Diputada.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Grosske, no és vostè qui m'ha de dir si tenc o no autoritat moral. Jo li podria qüestionar la seva, vostè la meua, en qualsevol cas cada un té l'autoritat que creu que té. Hi ha una autoritat, evidentment, que és la de diputada, però la moral és molt particular de cada un. Vostè té una concepció del que és autoritat moral i jo potser en tenguí una altra.

Dit això, que em consider amb autoritat moral tant com a membre antic d'un govern, com a membre d'un partit, pas a fer-li aquesta pregunta amb tota l'autoritat moral que m'assisteix de formar part d'un partit que ha aconseguit un acord amb els sindicats, no com deia el Sr. Portaveu Almunia, el Sr. Portaveu del PSOE, no sé exactament el càrrec que té, supòs que secretari general, que aquest acord havia de ser per decret llei, sense acord sindical, el Partit Popular ho ha aconseguit amb un acord sindical, però li diré més: aquest acord aconseguit amb els sindicats, ho ha aconseguit gràcies a un canvi de política econòmica a l'Estat, propiciat en gran part pel Partit Popular, que ha sanejat els comptes de la Seguretat Social, passant d'una situació de dèficit heretada del PSOE a una previsió de superàvit per l'any 2000, i això ha permès que els pensionistes puguin tenir una pujada de les pensions. No dubti que la millor política social -i vostè ho sap, perquè ostenta el càrrec de conseller de Treball i Benestar Social- és la que crea uns llocs de feina, en aquests moments més d'un milió i mig de llocs de feina, i això permet redistribuir la riquesa i utilitzar les aportacions a la Seguretat Social per jugar amb les pensions. També ha permès això que el Govern creï un fons de reserva, amb una dotació inicial de 60.000 milions de pessetes, que mai davallarà, i amb la qual cosa es posa en marxa a partir del mes de gener. Els doblers, com saben, sortiran dels excedents de la liquidació del pressupost de la seguretat social que a l'any 2000, gràcies a aquesta política econòmica del partit que jo represent, tindrà superàvit, i les aportacions anuals al mateix temps dependran de l'evolució econòmica del país, però sense descendir mai d'aquests 60.000 milions inicials, amb la qual cosa autoritat moral, tota, perquè form part del Govern que ha estat capaç de crear llocs de feina, de sanejar els comptes de la Seguretat Social, i d'arribar a un acord amb els sindicats per pujar aquestes pensions.

A continuació, dir-li que, per tant, rebuig automàticament que els únics culpables i exclusius som nosaltres, sinó que vostè el que ha de fer és mirar a la seva dreta, en aquest moment a la taula, i vostè veurà qui és el verdader culpable que no s'hagués pogut preveure abans, perquè la Sra. Munar, no sé si ho sap, va deixar la Seguretat Social en fallida. Per tant, amb tanta lleugeresa no digui "culpable únic i exclusiu", perquè això no és cert, Sr. Grosske, i vostè ho sap.

Vostè no pot tenir culpes, perquè crec que és l'única experiència de Govern a nivell autonòmic que hi ha a tota Espanya, d'Esquerra Unida, amb la qual cosa hem de deixar passar el temps, per poder veure quins són els resultats de la gestió d'Esquerra Unida.

No ridiculitz en absolut, i de fet em pareix un tema, i per això la pregunta, em sap greu que vostè pensi que he pogut ridiculitzar quelcom, però sí que em preocupa que no hi hagi una continuïtat, i que no surti reflectit al pressupost, i precisament perquè entenc la inquietud de les persones que cobren una pensió assistencial, encara més baixa que la que vostè ha dit, de 24.500 pessetes, tinguin la certesa que no serà un *aguinaldo*, sinó que serà una paga consolidable, i per això faig la pregunta, atès que no surt als pressuposts m'agradaria saber, perquè una cosa són les no contributives i l'altra són les assistencials, en què sí que hi ha una competència per part d'aquest govern, m'agradaria saber perquè no es pressuposten al Govern, o almanco el missatge que vostès no ho donaran com a paga única i *aguinaldo* -la paraula "*aguinaldo*" no és meua, és d'El Día del Mundo, Illes Balears, de dia 7 d'octubre: "*aguinaldo de 315 millones*", i jo no he fet més que recollir el que diu la premsa. M'agradaria saber si aquesta paga, per a tranquil·litat dels pensionistes que cobren una no contributiva o una assistencial, serà consolidable o no.

Però sí que m'agradaria acabar dient-li que en qualsevol cas la pensió és neutra políticament, és un dret que li deu ningú, cap jubilat ni cap persona que cobri una no contributiva o una assistencial a cap partit polític, no li deuen a cap president ni a cap conseller, sinó que és un dret adquirit després de treballar durant molt de temps. En paraules de Vaquero del Pozo, d'Esquerra Unida, al Congrés dels Diputats dia 14 de setembre del 99, jo crec que són unes paraules molt encertades que hem de tenir present, d'un company del seu partit, deia: *la mejora de las pensiones está condicionada a que sigui una pujada igual per a tots els pensionistes de l'Estat espanyol, perquè les pensions són per als pensionistes, no per cap president de Comunitat Autònoma que es vulgui lluir o vulgui obtenir vots a través d'això*. Hi ha d'haver una referència estable per a la pujada d'avui i per al futur. Crec que el Govern de José Maria Aznar ha donat passa, mai suficient, sempre en temes de pensions i en temes que no arribin al salari mínim són insuficients, poden ser igual, en qualsevol cas el moviment es comença caminant, i hem començat a donar aquesta passa. Crec que el Govern balear ha pres una bona iniciativa en el que podrien ser les pensions assistencials, és més discutible si en les no contributives està dins el marc de la legalitat, que és el que és, no és que el PP l'hagi canviat, és el que ens vàrem trobar de molts d'anys, és el que existeix sempre; i sí que m'agradaria que avui els nostres pensionistes tenguessin la certesa que no serà un *aguinaldo*, en paraules d'El Día del Mundo, no meves, en tot cas si vostè diu que me'n fot, es deu referir al periodista, perquè jo he agafat exactament les paraules dels diaris; i si hi haurà una continuïtat, per a tranquil·litat dels nostres pensionistes, i també si pujar les no contributives, perquè el Govern Aznar ha pujat proporcionalment les contributives i no contributives amb una *horquilla* de 1.600 a 7.000 pessetes, és un dubte que tenc, no pot desincentivar pujar

unilateralment les no contributives a aquella persona que ha cotitzat sempre. Ho dic perquè jo, que m'he passejat molt entre els pensionistes, i m'hi continuu passejant, sent que el que ha contribuït tota la vida, que a ell no li pugen, hi ha hagut una pujada del Govern Aznar proporcional, però del Govern Antich només als no contributius, no li pot suposar una desincentivació. I també aquestes que he recollit de la gent, les recull al mateix temps dels propis diaris, de comentaristes d'El País, i de comentaristes de l'ABC. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, el tema de l'autoritat moral, que jo esper que poguem sortir d'aquesta comissió havent-lo resolt, i si no, farem un seminari al departament de filosofia de la Universitat, si és que ens el deixen, un matí, evidentment jo no jutj la (...) moral, personal, de la diputada, però jo em reserv el dret de parlar de l'autoritat moral política, perquè és un concepte que està perfectament dins l'ordre del debat polític. Jo crec que el comportament polític ha de ser moral, i per ser moral ha de ser coherent, i per ser moral hi ha d'haver conseqüència entre el que es diu i el que es fa, i forma part del debat parlar d'autoritat moral dels gestors, dels diputats, dels parlamentaris, dels batles i dels consellers.

Anem a veure, s'han plantejat diverses qüestions: Primer hi ha una venda interessant, que jo li recomanaria que guardassin la fitxa per la campanya electoral, de la política econòmica del Partit Popular; bé, és un debat que ara no drem, lògicament, però clar, com que vostè m'ho planteja, és que m'és difícil no entrar, però hi ha una bona conjuntura econòmica que es produeix a tota Europa. Si vostè travessa els Pirineus, veurà que amb un govern de color sensiblement diferent al del Partit Popular a l'Estat espanyol, és a dir un govern de socialistes, comunistes, verds i *demás ralea*, doncs hi ha un creixement econòmic brutal, i jo crec que seria inadequat que qualsevol d'aquests governs del nord o del sud dels Pirineus es pretengués atribuir en exclusiva l'autoria d'aquesta bona conjuntura econòmica. El que sí podem analitzar amb bastant més precisió és si aquesta bona conjuntura econòmica és aprofitada per incrementar les desigualtats socials o per minvar les desigualtats socials; i jo crec que efectivament una anàlisi estadística sense més, absolutament objectiva de la situació de l'Estat espanyol, ens dirà que el plus de riquesa generada per aquesta bona conjuntura econòmica durant aquests darrers tres anys s'ha traduït en un increment de les desigualtats, i ha beneficiat de manera selectiva diferents sectors socials, i molt particularment els sectors més benestants, i no particularment els sectors menys afavorits de la nostra societat. Això és el debat polític general que vostè s'ha donat el gust d'explicar, i que jo em don el gust de replicar.

Jo estic totalment d'acord amb el que diu el Sr. Vaquero d'Esquerra Unida, no per por que vostè després es "xivi" si jo dic ara el contrari, relatiu al fet que naturalment que l'increment de les pensions s'ha de donar a tot l'Estat espanyol i a totes les pensions, si això és evident. I també estic d'acord amb el que vostè explica, que les pensions contributives han de ser superiors a les no contributives, perquè no podem generar una situació de primar la no contribució. Com a concepte general també hem de tenir en compte aquí està cobrant pensions no contributives gent que per exemple a d'altres països europeus cobraria pensions contributives, perquè aquí els requisits per cobrar una pensió contributiva s'han posat bastant més alts del que es posen en altres països, és a dir que hem de fugir una mica de la idea que el perceptor de la pensió no contributiva és una persona que o ha estat marginada del mercat laboral, o que ha estat treballant en negre, o que en definitiva no ha ft contribució; no, aquesta persona seria un respectabilíssim prestatari de pensió contributiva a un altre país de la Unió Europea sense cap tipus de problema, i aquí li hem posat el llistó massa alt. Però conceptualment efectivament s'han pujar totes les pensions, hi ha d'haver un equilibri raonable entre contributives i no contributives. Jo estic absolutament d'acord amb això.

El que passa és que aquí partim d'una base tan baixa, és tan miserable això de les 37.000 pessetes i de les 24.000 pessetes, que no hi ha por que ens desequilibrem. Els perceptors de no contributives estan massa lluny de qualsevol percepció raonable, com per acostar-se ni a prop fer-s'hi a les contributives més baixes, que a més són bastant baixes. De fet aquest acord que vostè cita repetidament entre Govern i sindicats ha incrementat la forquilla entre no contributives i contributives, els principals beneficiaris han estat els perceptors de contributives, i d'una manera sensiblement menor els perceptors de no contributives. Per tant, no hi ha cap tipus de por perquè s'apliquin mesures d'aquest tipus des de la Comunitat Autònoma i això desequilibri el sistema de pensions.

Vostè, em sap molt de greu, no pot jugar dues cartes. Vostè ha ridiculitzat la mesura, i no em pot dir que quan parla d'*aguinaldo* és perquè ho diu El Día del Mundo, doncs filleta, i si El Día del Mundo diu una altra cosa més gruixada de no se qui, li pareixerà prou excusa per posar-ho per escrit a una pregunta parlamentària? Jo no em constituec en fotocopiadora de tot el que diu la premsa d'una manera irresponsable; jo el que dic en aquest parlament ho dic perquè ho pens, no perquè ho digui ni El Día del Mundo, ni El País ni l'Última Hora, sinó perquè ho pens; i jo crec que vostè s'hauria d'acostumar a agafar un criteri semblant. Vostè, parlant d'*aguinaldo*, ridiculitza una qüestió que efectivament els perceptors d'aquestes pensions han agraït i agrairan, i jo crec que s'equivoca, insistesc, per la persona d'aquests perceptors i pel que és aquest debat polític general sobre les pensions, en el qual s'ha de continuar aprofundint, s'ha de continuar treballant, fins a la dignificació del nostre sistema de pensions.

I quant a la continuïtat, i quant a l'esforç del Govern, no em demani per favor un esforç consolidable de les pensions, no em demani allò que legalment el seu partit a nivell d'Estat em priva de fer, perquè jo crec que no és raonable fer-ho.

Però entrem en allò que probablement és més interessant políticament de tota la pregunta, de totes les rèpliques i de les contrarèpliques: l'esforç del Govern en aquesta matèria continuarà l'any 2000, i continuarà l'any 2001, i l'any 2002, i l'any 2003, fins que aquí tinguem un sistema de pensions decent. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 3847/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a equipament de la residència de Felanitx.

Per formular la pregunta 3847/99, relativa a l'equipament de la residència de Felanitx, intervé la Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Popular, autora de la pregunta.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta diputada es basa en molta documentació, tant de mitjans de comunicació com de documents del Congrés. La paraula "*aguinaldo*", Sr. Grosske, també la va emprar el Sr. Vaquero del Pozo al Congrés dels Diputats.

Faig la pregunta, és: com pensa la consellera sense cartera dur endavant l'equipament de la residència de Felanitx? No sé si aquesta pregunta, així com està formulada, anava adreçada a la consellera sense cartera, però que estam totalment d'acord que la contesti el Sr. Conseller de Treball, però dir-li el següent, que hi ha un programa als pressuposts, que és el programa 3130 313102, aquest programa, de l'IBAS, de la secció 75 ve baix el títol "nous centres", aquí a l'any 99 hi havia pressupostats 1.160 milions, i d'aquests 1.160 milions eren per a la construcció del centre de Joan Crespí una part, del centre de la residència de Felanitx, i del centre de dia de Lluçmajor. La passa següent era seguir amb una adaptació semblant, potser relativament més baixa, que és el que haurien d'haver pressupostat vostès l'any 2000 per dur endavant l'equipament d'aquesta residència de Felanitx, per dur endavant la dotació de personal i per dur endavant les despeses de funcionament. Quina és la nostra sorpresa quan veim en aquest programa 313102 que de 1.160 milions ha passat a 5.000 pessetes, i jo li deman on són els doblers, o com pensen dur aquest equipament de Felanitx; he visitat la residència, evidentment ho he fet a nivell particular, passant amb el cotxe, perquè no tenc cap tipus d'autoritat per entrar a dedins. Crec que previsiblement en aquest any 2000 s'ha d'inaugurar, no veig cap partida al pressupost, entre cometes, i carinyosament, "se l'han cepillada", de 1.160 milions han passat a 5.000, i doncs tenc una certa intranquil·litat, ja que va ser un projecte que vàrem haver de lluitar molt per poder dur endavant aquesta residència de Felanitx, concretament de persones assistides 120 places. Com pensen dur endavant aquest equipament si no figura cap partida al pressupost, en no ser que acceptin l'esmena parcial al pressupost que donaria contingut a aquest muntatge d'aquesta residència. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Voldria fer una puntualització, i és que la Sra. Estaràs d'una forma sistemàtica sol acostumar quan ha d'intervenir a la següent pregunta a fer un comentari respecte de l'anterior. M'agradaria que aquesta qüestió se subsanés, per favor.

Ara té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. La Sra. Estaràs troba a faltar la partida pressupostària, jo trob a faltar la residència, que segons les dades de què dispòs havia d'estar acabada a juny d'enguany, de 1999; i segons sembla les obres estaran finalitzades el febrer del 2000. Això és una mica la previsió que tenim.

La posada en funcionament aspiram que es produeixi el mes de juny del 2000, és a dir uns mesos després de lliurades les obres, si no hi ha major problema, i la dotació pressupostària està previst carregar-la al superàvit que es generi de l'any anterior, en principi per una mecànica que ara mateix se m'escapa, per partides relacionades amb aquesta matèria. Però en qualsevol cas, puc tranquil·litzar la Sra. Estaràs, en la mesura que estigui realment intranquil·la, que la residència no romandrà construïda i sense equipar durant l'any 2000 per a vergonya d'aquest govern i dels seus gestors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, la residència duu un retard, però està dins termini d'execució. Haguéssim volgut nosaltres inaugurar-la el juny, atès que va ser un projecte que vàrem lluitar molt, i que va ser denegat pel Govern socialista durant molts d'anys. Jo vaig ser una de les negociadores de la transferència de l'IBAS, i em sent orgullosa que s'hagués pogut aconseguir finalment aquest projecte, que no va ser mai mèrit meu sinó d'una sèrie de confluència de factors, (...) hi havia la meva preocupació. En qualsevol cas, Sr. Grosske, trob que deixen moltes coses per als superàvits, i jo crec que s'hauria de pressupostar. Quan un tema està tan clar, quan és una residència que està en marxa, quan hi ha un programa 313102, de nous centres, a la secció 75, crec que estaria bé que vostès pressupostassin. Més o manco els números estan clars: 250 milions per a 60 empleats, equipament 200 milions, despeses de funcionament 125. Els tenc bastants clars, els números; no entenc per què han d'esperar un superàvit, si aquesta residència s'inaugurarà dins l'any 2000, amb els retards que duen normalment les obres. També esperarà el superàvit el centre de Joan Crespí, el centre de Lluçmajor? Tot això ha d'esperar el superàvit? Aquesta paga de les pensions no contributives també va a través del superàvit. No entenc molt bé per què això ha d'anar a través del superàvit, si no és que vulguin amagar a qualque altra institució o a qualcú, no ho entenc, les quantitats d'aquesta residència. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres ens ocupam de la residència, i el conseller d'Hisenda s'ocuparà que hi hagi crèdit per fer l'equipament, i els ciutadans jo crec que els preocupa és que com més aviat millor puguin gaudir d'aquest equipament. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 3848/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oficina de maltractats per la Justícia.

La pregunta 3848/99, relativa a l'oficina de maltractats per la justícia és formulada per la sev autora, Sra. Maria Rosa Estaràs, del Grup Popular.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta anava adreçada al conseller de Presidència, no sé si m'hauria de contestar estrictament ell així com està formulada la pregunta. Li demanaria al Sr. Lletrat. No? Tendré l'acte de condescendència si és així, que em contesti el Sr. Grosske, però va adreçada a si creu l'Hble. Sr. Conseller de Presidència, i aquí hi ha asseguda la consellera de Sanitat, que jo sàpiga, i el conseller de Treball i Benestar Social, i no el conseller de Presidència. M'interessava saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el lletrat per intervenir referent a aquest punt.

EL SR. LLETRAT:

Jo li vull dir que, referent a aquest punt, l'article 158 diu que les preguntes que s'adrecen al Govern, les haurà de contestar el Govern. S'entén que aquesta pregunta, si bé està adreçada al Govern, després parla del conseller de Presidència. No obstant això, entenc que és adreçada al Govern, per tant la pot contestar qualsevol conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lletrat.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. Lletrat i Sra. Presidenta. Tot i que m'interessaria saber l'opinió del conseller de Presidència, supòs que li ha passat, per telepatia o per escrit, al Sr. Grosske aquesta pregunta, però anava adreçada a ell, i tenia bastant de sentit. Vàrem tenir notícia, no per altre mecanisme, perquè l'oposició no té altres mecanismes, per la premsa, *Baleares*, dia 12 d'octubre, concretament amb aquest tema, tot i que he fet preguntes escrites, però encara no m'ha estat adreçada, que el Govern crearia una assessoria per a persones maltractades per la justícia. El que deia la notícia exactament, deia que es crearia un centre d'atenció per a persones maltractades per la justícia. He parlat amb distintes persones, crec que som una coneixedora de la part victimològica, crec que no és un nom apropiat, posar a oficina "centre d'atenció per a persones maltractades per la justícia", estic convençuda que pot ser que el periodista hagi dit..., ja sé la resposta que li deu haver dit el Sr. Garcias, "ho ha dit la premsa, però no li posarem aquest nom, és un altre nom", és igual; en qualsevol cas fer una roda de premsa dient la paraula "maltractades per la justícia", que es crearà un centre amb el nom que estimin oportú, crec que no és el més adient per a un governant; s'ha de dir "persones que pateixen la segona victimització", "prevenció de la segona victimització", "reclamacions al front de l'oficina davant de l'administració de justícia". Per tant crec que, i això li demanava jo al conseller de Presidència, que no és el nom més apropiat, ni tan si li posen el nom, ni és el més apropiat emprar aquests tipus de frases, i a més està en paraules seves, també el vaig sentir per la ràdio, per part d'un governant; crec que és molt més apropiat parlar de reclamacions, no de maltractaments. La paraula

"maltractament" aquí no és apropiada, li puc argumentar mil resolucions europees, del Consell d'Europa, no és apropiat, s'ha de parlar de prevenció de la segona victimització en puritat, s'ha de parlar de reclamacions i de suggeriments, però en qualsevol cas també posar damunt la taula que no es descobreix res nou, perquè el servei d'informació i atenció al ciutadà, que es va inaugurar l'any 88 recull reclamacions per part de tots aquells ciutadans que tenen alguna queixa en relació a qualsevol administració, amb la qual cosa és posar-li un nom a més molt poc afortunant a un servei que ja es venia donant, i al mateix temps anunciava aquell dia que va fer el comunicat de premsa, anunciava el conseller la posada en marxa d'una finestra judicial per informar tots els interessats com estava el seu procediment judicial. Tampoc no és una cosa nova, li han posat un nom, finestra judicial, això ho venia fent l'oficina d'ajuda a les víctimes del delictes, si miren les estadístiques, d'informar tots els ciutadans d'aquestes illes com es troba el seu procediment judicial, amb la qual cosa aquí el que han fet ha estat treure dos noms poc afortunats, un afortunat però l'altre molt poc afortunat, i fer el que ja es venia fent, per tal de poder treure una notícia. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Li contesta el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Estaràs, jo no sé si el Sr. Garcias ha fet un esforç per treure una notícia, però que vostè ha fet un esforç per treure una pregunta, això és bastant evident.

La resposta evidentment és que no. Segons sembla, l'Hble. Sr. Conseller de Presidència no creu que l'oficina de maltractats per la justícia és un nom apropiat per a un servei que ha de prestar el Govern de les Illes Balears. Jo personalment ho trob ben poètic: "oficina de maltractats per la justícia", però no sembla que hagi de fer fortuna. En tot cas m'oposaré radicalment que es digui "oficina de la segona victimització", o "de prevenció de la segona victimització". Això tindrà la meua oposició radical al Consell de Govern, perquè d'aquí que els ciutadans s'assabentin del que vol dir una oficina de reclamació de la segona victimització, jo crec que ens haurà acabat la legislatura.

A la roda de premsa a què vostè al·ludeix, es diu una cosa bastant assenyada, es diu que es vol oferir assessoria jurídica a les persones que s'hagin sentit maltractades o desateses per diverses raons en el curs d'un procés judicial. Jo crec que això està bastant clar com a criteri, i jo crec que és un objectiu polític interessant que l'Administració, igual que hi ha altres figures, de defensors del menor, de defensors del poble, de defensors del ciutadà, doncs faci una figura d'aquestes característiques exclusivament referida als temes de justícia, i em sembla el criteri polític clar, el malentès nominal aclarit, i la pregunta contestada. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de rèplica intervé la diputada.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Cap esforç, el Sr. Garcias m'ho posa molt fàcil, no tots els consellers m'ho posen tan fàcil com el Sr. Garcias. El Sr. Garcias realment a aquesta diputada jo crec que a molts dels membres del Partit Popular ens ho posa fins i tot massa fàcil, amb la qual cosa d'esforç, cap, tirar bolles, Sr. Grosske, quan es tracta del Sr. Garcias. Dir-li que quan jo li parl de prevenció de la segona victimització, no li dic que li posi aquest nom, li estic intentant transmetre un concepte. Quan una persona és víctima d'un fet delictiu o d'un il·lícit legal, sofreix una primera victimització, que és en el moment en què se't produeix aquell fet delictiu o aquell il·lícit. Quan es posa en contacte amb els mitjans policials i mitjans judicials pot sofrir una espècie de desempar, sobretot si es tracta de la víctima, perquè la víctima no té el mateix grau de protecció, com vostè sap, que l'autor, sobretot en el que és matèria penal, perquè no té tot d'una l'assistència d'un lletrat d'ofici, sinó que ha de ser sol·licitat, i no se li dona en tots els casos. Per això es produeix la segona victimització, que és l'enfrontament de la víctima davant el sistema policial i judicial, i és aquí on sorgeixen dubtes sobre el procés, i on sorgeixen reclamacions de la possible víctima perquè no està atesa suficientment per aquests serveis policials o judicials, i és aquí on s'ha de prevenir aquesta segona victimització.

Tenint aquest concepte clar, que és un concepte que tots els juristes empram, sobretot els victimòlegs, està clar que si això és el concepte, la conseqüència no pot ser mai *oficina de maltractados por la justicia*, les empreses de màrqueting sabran quin nom és el que pot transmetre aquest concepte als ciutadans, aquest concepte de prevenir aquesta segona victimització, quan la víctima es posa en contacte amb els organismes judicials i policials. Tot això es pot traduir en un nom que sigui atractiu per a la gent, i que donin a conèixer-ho a la gent, però que en cap cas, jo no sé quin màrqueting empra el Sr. Garcias, pot ser *centro de atención a maltratados por la justicia*, ni com a nom, ni com a explicació. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. En torn de contrarèplica intervé l'Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Que quedi per al *Diari de Sessions* i per a la història, que es farà l'oficina, que no es dirà oficina de maltractats per la justícia ni oficina de prevenció de la segona victimització. I a partir d'aquí, endavant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 3849/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions respecte del centre de dia de Joan Crespí.

Per formular la pregunta 3849/99, relativa a les accions respecte del centre de dia de Joan Crespí, intervé la seva autora, Sra. Maria Rosa Estaràs, del Grup Popular.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta ve un poquet també al fil d'allò de la residència de Felanitx. La pregunta en concret diu "quines accions ha fet l'Hble. Sra. Consellera sense cartera en relació al centre de dia Joan Crespí des del dia que va prendre possessió, que era dia 28 de juliol del 99?" Ho dic a arrel del següent: Aquesta diputada que els parla va ser la responsable d'aquest antic parc d'automòbils del Ministeri de Defensa per 80 milions, va ser la que va impulsar la modificació del Pla general d'ordenació urbana perquè passàs de ser zona militar a zona en què es pogués fer aquest recurs social, i va encarregar el projecte per un valor de 4,9 milions de la demolició. Va sorgir el problema de la paret que va denunciar ARCA, que no estava recollida com a Bé d'Interès Cultural ni al Pla general d'ordenació urbana, ni es va suscitar al Consell Insular de Mallorca, a la Comissió Insular d'Urbanisme; i també va encarregar un preprojecte del que havia de ser el centre després, com a centre de dia per a persones majors i com a centre de dia per a discapacitats físics. També va pressupostar al programa 313102, a la partida de nous centres, una partida de 60 milions per començar a encarregar el projecte, que aquesta consellera l'hagués encarregat a juliol o agost, i hagués començat sobre el novembre o desembre amb aquests 60 milions, i aquesta diputada tenia previst continuar pressupostant l'any 2000 aquest centre.

En aquests moments ens trobam que Unió Mallorquina de Palma denuncia que aquest solar és un niu de rates, hi ha la demolició. Crec que vostès no saben què han de fer amb la paret, perquè si mantenen la paret, del racionalisme industrial, hauran de fer una modificació del Pla general d'ordenació urbana de Palma, tot i que en el moment processal oportú no es va fer. Unió Mallorquina denuncia això, ens trobam no sé si ja s'ha fet net o no, celebraria que s'hagués fet net, però m'agradaria saber quines accions s'han emprès, i també ens trobam que en el pressupost de l'any 2000 no hi figura cap partida pressupostària del programa 313102 que, com he dit, hi figuren 5.000 pessetes, i amb la qual cosa una preocupació important en torn al que pensen fer, què han fet, i on són els doblers. I una altra preocupació afegida: han vostès acabat de negociar amb Madrid, amb la Sra. Secretària General Amàlia Gómez, pràcticament jo vaig deixar tancat un conveni de 100 milions, 50 per a l'any 99 i 50 per a l'any 2000. Avui, que som pràcticament a les portes de Nadal, han, vostès, signat aquest conveni per no perdre els doblers de Madrid?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Intervé el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, tenc una prolífica documentació a aquest respecte, de la qual jo crec que faré gràcia d'una part a la comissió, que és de tot el que no s'havia fet abans de començar l'acció de govern, i em centraré, en contestar, per respecte a la pregunta i per respecte a la comissió, en el que em diuen que s'ha fet des que ha començat la nova legislatura.

Llavors, segons sembla, el mes de setembre s'ha sol·licitat al director general de Patrimoni i Entitats Jurídiques la incoació de l'expedient de declaració de bé d'interès cultural per a aquest immoble, el qual està preparant-se a la Direcció General de Patrimoni i Entitats Jurídiques pel tema, efectivament, d'aquest bé d'interès cultural, al qual al·ludia la Sra. Diputada.

S'ha subscrit el mes de novembre amb l'arquitecte Miguel Bordas Alzamendi, redactor del projecte d'enderrocament de l'edificació, la modificació del projecte per determinar les mesures de seguretat i salubritat per protegir la zona declarada bé d'interès cultural; això significa, bàsicament, el desenrunament manualment de l'edifici i tota una sèrie de mesures de caràcter tècnic.

S'ha sol·licitat a la Direcció General de Patrimoni la possibilitat que siguin els serveis tècnics del Govern els que realitzin el projecte.

S'ha negociat amb Inersso que per a l'any 2000 hi hagi un finançament de 100 milions per a aquest centre, i, segons sembla, hi ha un acord de l'Inersso que garanteix aquest finançament, sobre el qual hi havia no un conveni, segons tenc aquí anotat, sinó un protocol no signat de l'anterior Govern que, efectivament, preveia 15 milions per a l'any 99 i 85 per a l'any 2000. Bé, hi ha aquest compromís de l'Inersso de mantenir per a l'any 2000 100 milions, que són els 85 prevists per al 2000, en principi, i els 15 de l'any 99.

I amb això crec que queda contestada la pregunta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervé la diputada?

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Evidentment, Sr. Grosske, quan es va començar aquest tema..., s'han de començar les cases per baix, no per la teulada, no es podia encarregar un projecte si encara no se n'havia procedit a la demolició, però sí que li diré que mantenc la meva preocupació, perquè aquest conveni s'hauria d'haver signat ara. Nosaltres el vàrem acordar, no s'havia signat, s'havia de signar en el moment que entrassin vostès, perquè, si no, perdran aquests 15 milions de l'any 99 i no sé fins quin punt d'acord han arribat, però si no hi hagués converses en aquest moment amb la secretària general, és que era indispensable, perquè se signava per als anys 99 i 2000, que se signàs abans, els meus consellers que el signin abans, perquè corren el perill de perdre aquests doblers.

Per una altra banda, la meva preocupació és si el fet d'aquesta façana de *racionalismo industrial* endarrerirà extraordinàriament aquest projecte i d'on pensen treure el pressupost per pagar el projecte i per poder dur endavant les obres de construcció, les d'equipament i les de funcionament, atès que no figura tampoc a la partida i si també ho pensen fer de superàvit.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Respon el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, jo prenc nota de la seva preocupació i esper que no hi hagi cap accident administratiu i que no es perdi cap part dels doblers compromesos.

I sobre la segona pregunta que s'ha sentit obligada a afegir a la primera, em permetrà que la convidi a fer una altra pregunta en comissió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 3850/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió de la despesa de personal del futur Institut de la dona.

La pregunta 3850/99, relativa a la previsió de la despesa de personal del futur Institut de la Dona és formulada per la diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, l'autora.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

És també quina previsió fa l'Hble. Sra. Consellera sense cartera, la Sra. Caro, de la despesa de personal del futur Institut de la Dona. Ho dic perquè el Sr. Grosske, en aquesta ocasió em va bé que sigui ell qui contesti, va anar a un *desayuno de trabajo* amb les dones empresàries, i també ho sé per la premsa, *Última hora* de 20 octubre de 1999, pàgina 24, on va anunciar que l'Institut de la Dona comptaria amb un pressupost de 80 milions.

Avui per avui en el pressupost n'hi figuren 60, i el Lobby de Dones en demana 200.

I si un institut de la dona ha de centralitzar que no es fa un institut pel nom d'un institut, sinó perquè s'hi centralitzin totes les tasques de sensibilització i d'igualtat d'oportunitats i els objectius prioritaris que concorren en un organisme d'aquestes qualitats, en un institut, si la previsió és 200 el Lobby, 80 que va dir el Sr. Grosske, 60 que hi ha en el pressupost; quina és realment la previsió.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta.

Vull dir que jo em vaig equivocar, no va ser un error de la premsa, podria dir-ho, no que no ha estat la premsa que ho ha recollit bé, però no, em vaig equivocar jo a l'hora de facilitar la dada.

Naturalment, em sembla absolutament correcte que el Lobby de Dones demani un crèdit pressupostari de 200 milions de pessetes. Ara faltaria que en demanàs menys una entitat social que allò que pressupostàs el Govern.

En definitiva, vull recordar allò que s'ha recordat en més d'una ocasió, que estam parlant d'un institut, la tramitació de la llei relativa a la creació del qual ara ha entrat en el Parlament, per tant, que és un servei la posada en funcionament del qual està pendent, que estam parlant d'un pressupost que no és el pressupost de funcionament normal de l'institut, sinó d'un pressupost per a l'any 2000, exercici en el qual s'ha de posar en marxa l'institut i que, evidentment, s'haurà d'ajustar en funció de les necessitats en exercicis futurs i en funció de les maneres com es vagi articulant la pròpia feina de l'institut.

Dins aquests 60 milions de pessetes que hi ha pressupostats, i per contestar, concretament, la pregunta sobre quina previsió es fa de despesa de personal, idò, aproximadament seria una tercera part, uns 20 milions de pessetes en matèria de personal per a aquest exercici, però, hi insistesc, tenint en compte que aquest institut no començarà a funcionar dia 1 de gener, com és natural i lògic, i que és un pressupost ajustat a una previsió de calendari que, tanmateix, tampoc no es té clara, perquè depèn del tràmit legislatiu i, en definitiva, després de la seva posada en funcionament i de l'aprovació del seu organigrama, de la seva plantilla i tot això.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Diputada Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Atès que el Govern serà l'únic responsable en matèria de dona, es quedarà, segons pareix, en exclusiva, segons les respostes parlamentàries que tenc, els temes de joventut, família i dona, fins i tot el Consell Insular de Mallorca deixarà de fer dona, ja no en feia, en feia poc, cada vegada menys, idò, és clar, 40 milions que li quedaran de pressupost, posi 10 mesos enlloc de 12 per fer igualtat d'oportunitats, és magre, és magre, és un pacte que ha preconitzat a bombo i platerets la posada en marxa d'aquest institut.

Aquest institut serà el que tindrà el pressupost més baix de tot Espanya, per no dir de tot Europa. En sortien 40 milions, que, per fer polítiques d'oportunitats és molt magre, Sr. Grosske. Jo sé que vostè pensa el mateix que jo i també entenc que quan s'asseu al Consell de Govern et toca el que et toca, però lluitin amb qui hagin de lluitar per pujar aquest pressupost, perquè, amb tota sinceritat, és el més magre d'Espanya i és molt magre, amb 40 milions, fer la política d'igualtat d'oportunitats per a aquestes illes.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, intervé l'Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Primera qüestió. Jo crec que no tendrem ni té el Govern en exclusiva la competència per lluitar per la igualtat de la dona.

Ja ho he explicat abans a la pregunta que he contestat abans, en matèria de joventut. Jo crec que cada ajuntament d'aquesta illa està obligat a lluitar perquè en el seu municipi hi hagi unes condicions progressives de major igualtat; cada consell insular ha de tenir la seva política en aquesta matèria i el Govern, naturalment, ha d'exercir les seves competències i dotar-se dels instruments adequats, que, en aquest cas, s'ha considerat que era l'Institut de la Dona. Primera qüestió, que convé no oblidar, sobretot en un dia particularment trist, que jo crec que tots compartim, molta gent no coneixerà la notícia que una persona agredida fa pocs dies, a l'Ajuntament de Calvià, ha mort fa unes hores.

Jo li recomanaria, Sra. Estaràs, que no correu tant. Jo comprenc que és temptador, sobre una xifra pressupostària d'un institut que encara s'ha de crear, voler fer-se la composició de lloc de quina serà la política que durà a terme el Govern en matèria de la dona i d'afavorir les condicions d'igualtat. És temptador, però no corri tant. Tanmateix, per molt que corri, això continuarà sent el pressupost de posada en funcionament, no el pressupost de funcionament d'un exercici normal de l'Institut de la Dona.

I, naturalment, a l'hora de sumar partides pressupostàries, sempre ens quedaria el recurs de fer el que feien vostès, és a dir, començar a dir que hi havia moltes partides a moltes conselleries que servien per a moltes coses, o sigui, en la dona, que mai no arribàvem a saber on eren exactament i en què es gastaven però que hi eren, això era claríssim, que hi eren; igualment que en el Pla d'ocupació, en un moment determinat, a l'annex, hi figurava tot el pressupost de política d'infraestructures, una bona part de la política sanitària, i tot això engreixava un pla d'ocupació que es venia com a pla d'ocupació de no sé quants de milers de milions de pessetes.

Posem-nos tranquils. Jo faig aquesta recomanació. Donem marxa a la posada en funcionament de l'institut i examinem les polítiques que es facin a partir d'ara.

L'institut, en contrast amb les polítiques practicades durant les anteriors administracions, comptarà amb la participació del Grup Parlamentari Popular. Esper que sigui vostè la digníssima representant del grup en aquest institut i, per tant, vostè estarà en una posició privilegiada per controlar, vigilar i suggerir.

Jo estic convençut que millorarem el producte, farem una bona política en aquesta matèria i no serem la comunitat autònoma més endarrerida ni d'Espanya ni d'Europa, estic segur que quan puguem fer un balanç de l'actuació del Govern en matèria de l'actuació de l'institut, no ens situarem a la cua, ens situam a l'avantguarda en matèria de pensions, en matèria de política de solidaritat, en moltes qüestions, i no ens quedarem a la cua en una matèria tan sensible com és la política d'igualtat d'homes i dones.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 3851/99, del l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dret a la informació dels malalts mentals.

Per últim, per formular la pregunta 3851/99, relativa al dret a la informació dels malalts mentals, intervé la diputada del Grup Popular Sra. Rosa Maria Estaràs, l'autora.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Agraesc al Sr. Grosske les seves respostes.

Anem a la darrera pregunta d'aquesta comissió.

Agraesc a la consellera de Sanitat i Consum que ens vengui a contestar aquí aquesta pregunta.

La Sra. Consellera de Sanitat i Consum ens té acostumats en les seves declaracions que tot allò dolent i la culpa és del Partit Popular i de l'anterior Govern, d'allò bo no té cap mèrit i que té la culpa que no hi hagi campanyes de consum, del tema de drogues, fins i tot del tema de la sida, com vaig sentir l'altre dia.

Continuant aquesta tònica, li vull demanar si creu que també té la culpa el Partit Popular, tot i que ja no governa, que s'hagi retirat la subscripció a quatre o cinc diaris, *Última Hora*, *Diario de Mallorca*, no, és l'única que es manté, *Baleares* i *El día del mundo*, cinc diaris que es repartien als pavellons de malalts mentals del psiquiàtric i que des de novembre no reben cap d'aquests diaris, i la meua pregunta és si els malalts mentals tenen el mateix dret a la informació que la resta de ciutadans o, si no tenen la mateixa informació, per la qual cosa aquest és el sentit de la retirada dels diaris; i em sap greu, Sra. Consellera, ja no és culpa del Partit Popular, sinó dels qui governen ara, concretament vostè i el seu equip del psiquiàtric.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Li contesta la Sra. Consellera, Sra. Aina Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta.

Sra. Estaràs, la pregunta que a mi m'han passat és: "Creu l'Hble. sra. Consellera de Sanitat i Consum que els malalts mentals tenen el mateix dret a la informació que els altres ciutadans?" Doncs, aquí no veig en cap moment que se'm faci una pregunta sobre subscripcions a diaris.

Tal com ha dit el Sr. Grosske, li remetré, si vol que li contesti això dels diaris, que ens la tornin a formular, i si vol, li contestaré la pregunta que tenc aquí mateix.

En principi, vostè diu que jo sempre dic que és culpa del Partit Popular i jo he de dir que és la meua tercera pregunta, per la qual cosa vostè no pot estar cansada de les meves intervencions quant si don o no la culpa al Partit Popular, perquè, per tres vegades que me n'ha fet, no hi ha per a tant.

Aleshores, contest. En principi, sí, i per què dic en principi? Vostè ha dit que era jurista, vostè, i, com a jurista, vostè sabrà, fins i tot millor que jo, que els malalts mentals tenen el dret i la protecció prevista a l'article 49 de la Constitució, en el marc dels drets i deures fonamentals.

"Els poders públics realitzaran una política de previsió, de tractament, de rehabilitació i d'integració dels disminuïts físics, sensorials i psíquics, als quals prestaran l'atenció especialitzada que requereixen i els emparen, especialment per al gaudi del títol primer. Malgrat l'anterior, el Codi Civil disposa que són causes d'incapacitació les malalties o deficiències persistents de caràcter físic o psíquic que impedeixen una persona governar-se per si mateixa", article 200. Ho llegesc perquè, com que no som jurista, els articles, no me'ls sé de memòria. "Que ningú no pot ser declarat incapacitació si no per sentència judicial", article 199, "i que la sentència que declara la incapacitació determinarà l'extensió i els seus límits, així com el règim de tutela o guarda al qual hagi de quedar sotmès l'incapacitat. Com a manifestació de l'anterior, l'article tercer de la Llei orgànica del règim electoral general, de 1985, preceptua que tan sols es perdrà el dret de sufragi quan expressament així ho hagi declarat la sentència judicial".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, intervé la diputada Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Sra. Consellera, no em referesc només a les vegades que ha vengut a aquest Parlament a contestar preguntes, que han estat poques, com vostè bé ha dit, sinó que em referesc a totes les seves grans rodes de premsa, a la televisió, a la ràdio, en què pràcticament el culpable de tots els mals d'aquesta comunitat ha estat el Partit Popular, sinó, vostè miri els informatius balears de fa una setmana, Antena 3, i vostè mateixa recordarà les seves paraules sobre totes les desgràcies d'aquesta comunitat.

En qualsevol cas, aquesta pregunta, la hi han preparada molt bé, com vostè ha dit, no és jurista, per això supòs que la hi han preparada, i l'ha llegida molt bé. Som conscients que la hi han preparada, que de llegir, en sap, i l'ha llegida molt bé.

Però la meua pregunta era molt concreta. Vostè em diu que si l'article 49 de la Constitució, que si el Codi Civil, tot això està molt bé. Entenem que sí que tenen el mateix dret a la informació, però, els fets, fan que vostè retiri la subscripció de cinc diaris, *Última hora*, de cinc diaris, *Baleares*, de cinc diaris, *El día del mundo*, només se'n manté la del *Diario de Mallorca*, i crec que la subscripció acaba aviat, de tots els pavellons de discapacitats mentals, de malalts mentals, que hi ha a l'Hospital Psiquiàtric. Jo no sé si ho sap, si no ho sap, ho hauria de saber, després, a les teràpies de grup es feien reunions de grup on es comentaven les notícies, i ara els malalts mentals fa un mes i mig que no lleixen cap diari perquè vostè ha tallat aquestes subscripcions.

Com que els mitjans de comunicació informen, i va molt lligada aquesta pregunta del dret a la informació amb aquest subministrament que es feia d'aquests diaris a aquests pavellons, i convindrà amb mi que està totalment lligat..., això del Codi Civil i de la Constitució ens ho sabem, tot, el que jo li deman no és el que diuen les lleis, que està escrit, i ho sabem tot, és el que vostè fa, vostè ha retirat les subscripcions i m'agradaria saber què l'ha empès a retirar aquestes subscripcions dels diaris, que provocaven que els malalts mentals, en aquestes teràpies de grup, parlassin de les notícies, comentassin les notícies amb els terapeutes i que ara no poden comentar cap notícia des de fa un mes i mig, no tenen aquest dret a la informació, atès que vostè ha retirat aquestes subscripcions.

Per tant, em pot llegir molts de codis però es veu que per a vostè no tenen el mateix dret a la informació, si ens basam en els fets.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. A mi m'agradaria fer una puntualització que ja la hi ha fet la consellera, i és que, quant a la pregunta, així com està formulada, amb una formulació molt genèrica, a la qual la consellera ha contestat, vostè entra en una formulació molt concreta i molt precisa, que possiblement, evidentment, valdria la pena, si vostè considera que té interès suficient, formular-la novament amb aquests termes i la consellera podria respondre, perquè, possiblement, la consellera no pot tenir un seguiment de les subscripcions que duu la conselleria en aquest moment.

No ho sé, si la consellera (...).

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sra. Presidenta, hi està totalment lligada. Repartir diaris i tenir dret a la informació a través dels diaris. Està lligada a aquest tema. Jo entenc que ella no sàpiga contestar i necessiti que la hi formuli una altra vegada; no hi ha cap inconvenient. Si la vol contestar, la hi formularé en una altra ocasió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ella ja ho ha apuntat així. Don la paraula, tranquil·lament, a la Sra. Consellera. Però consider que la pregunta és molt precisa, amb uns termes que no són els termes amb els quals s'ha formulat per escrit. Té la paraula la consellera per intervenir, si ho considera oportú i si vol aclarir aquesta qüestió.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta.

Sra. Estaràs, vostè diu que jo faig grans rodes de premsa, amb la qual cosa podem o no estar d'acord, perquè pens que som una consellera bastant discreta quant a temes de premsa, però les poques vegades que jo he vengut aquí, i avui que hi he vengut prestat he pogut veure les seves intervencions davant el Sr. Conseller de Treball, el Sr. Grosske, i vostè fa unes intervencions i unes preguntes que són tres paraules, però les converteix en un quart d'hora de pregunta i pregunta tot allò que vostè vol. I, com vostè molt bé sap, vostè s'ha de regir..., però vostè ocupa tot l'espai que li permet, i fins i tot, com li ha dit la Sra. Presidenta, es permet el luxe de tancar les respostes, quan no és vostè qui ha de tancar les respostes, sinó el Sr. Conseller o la Sra. Consellera, en aquest cas.

Aleshores, i dic que sí, que vostè, evidentment, fa unes grans llaunes de preguntes i li diré, ja li ho he explicat quan ho expressava, que jo no som jurista i, per això, ho he llegit, perquè no em volia equivocar en els articles. Evidentment, tot el que li dic ara no ho duc escrit, jo també puc parlar molt de temps, hores i hores, com vostè fa, i no necessit que ningú no em prepari res, en això va molt errada, perquè tenc bastant fluïdesa de paraula per poder dir tot el que vulgui.

Evidentment, jo li he dit, i ho torn a repetir, que la hi he llegida perquè li he explicat tots aquests articles, el 49, el 200, etc., i que no em volia equivocar.

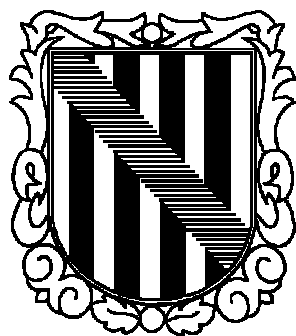
Quant a això, i com ha dit la Sra. Presidenta, li remet que em torni a formular les preguntes quant a les subscripcions als diaris i jo, molt gustosament, tornaré a venir aquí a sentir les seves grans i multiplicades preguntes, que una es converteix en deu.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

Exhaurit l'ordre del dia d'avui i en no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma